

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului Marinciu Alexandr, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 30 martie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 03 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Marinciu Alexandr XXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în mun. XXXX, str. XXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 30.10.2015 – 30.03.2018 (prima instanță);
2. 25.04.2018 – 03.12.2018 (instanța de apel);
3. 04.03.2019 – 15.05.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Central) din 30 martie 2018, Marinciu Alexandr a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 82 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani 7 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită prin nouă sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 20 ianuarie 2017, lui Marinciu Alexandr fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

De asemenea a fost dispusă încasarea din contul lui Marinciu Alexandr în beneficiul lui Dînga Lidia, prejudiciul material în sumă de 2000 euro, cheltuielile de asistență juridică de 3000 lei și 300,70 dolari - cheltuieli de deplasare la ședința de judecată.

Totodată, s-a soluționat soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Marinciu Alexandr, la 10.09.2015, aflându-se la domiciliul lui Dînga Lidia, amplasat în or. XXXX, str. XXXXXX, unde efectua lucrări de construcție și reparație, urmărind

scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de lipsa proprietarului, cât și a altor persoane a pătruns într-o odaie a casei de locuit unde avea acces liber, de unde a sustras pe ascuns dintr-un portmoneu de culoare roșie, bani în sumă totală de 2000 euro în bancnote a câte 100 euro, ceea ce constituie conform cursului oficial al BNM la momentul comiterii infracțiunii 43520 lei, bani pe care i-a însușit și i-a folosit după bunul său plac, astfel, pricinuindu-i părții vătămate Dînga Lidia o daună materială considerabilă.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Marinciu Alexandr în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpatului.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță nu a examinat obiectiv și nu a elucidat pe deplin toate probele pertinente și concludente care au importanță pentru soluționarea cauzei, iar de către partea acuzării nu s-a prezentat nici o probă ce ar confirma vinovăția inculpatului;

- organul de urmărire penală a prezentat ca probă doar declarațiile părții vătămate, care sunt divergente;

- în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată a menționat asupra faptului că, inculpatul fiind însoțit de către martorul Boaghe Igor, s-a deplasat la ultima acasă, unde, în urma verificării odăii, ultimii au ajuns la un numitor comun de a purcede la efectuarea reparației. Prezentele declarații au fost confirmate și de către alți participanți;

- partea vătămată săptămânal achita pentru lucrul efectuat de către lucrători, și astfel cunoscând ce bani are, ușor putea observa și mai devreme că aceștia nu sunt toți, dar până la ziua incidentului nu a înaintat careva obiecții nici unuia din participanți, ceea ce denotă faptul că, însăși sustragerea mijloacelor financiare nu a avut loc;

- în procesul de judecată atât partea vătămată, cât și partea acuzării nu au probat că prima dispunea de suma pe care a indicat-o cât și proveniența sumei. Faptul dat demonstrează încă o dată că organul de urmărire penală s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate care nu au fost probate;

- în timpul cât partea vătămată nu era acasă, constructorii erau supravegheați de alte persoane care erau în curtea casei, și partea vătămată a mai suportat cheltuieli deplasându-se în Ucraina;

- declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, prin care a negat că banii transmiși de fiica ei pentru procurarea materialelor de construcție nu au fost schimbați. Or, fiind audiată în ședința primei instanțe, fiica părții vătămate a confirmat că banii au fost schimbați;

- organul de urmărire penală nu a luat în considerare că în camera unde se făcea reparație aveau acces și alte persoane, nu doar inculpatul, iar partea vătămată a declarat că ultimul mereu era sub supravegherea membrilor de familie, ceea ce denotă că inculpatul era în imposibilitate de a comite infracțiunea care îi este imputată;

- inculpatul a fost impus de circumstanțe pentru a se autodenunța și a declarat că a sustras banii cu două ore înainte ca partea vătămată să plece la bancă, dar tot din declarații se constată că partea vătămată a controlat minuțios hainele acestuia înainte ca el să plece acasă;

- potrivit procesului-verbal cu privire la percheziție nu au fost ridicate careva bunuri după cum a declarat inculpatul că a procurat o bicicletă, astfel dovedindu-se că declarațiile lui sunt inventate și nu conțin date veridice;

- partea vătămată a înaintat o cerere, prin care și-a retras plângerea înaintată împotriva inculpatului, ceea ce denotă că aceasta nu are nici o obiecție asupra ultimului, și toate acțiunile efectuate sunt nule, dat fiind faptul că normele materiale prevăd că părțile au tot dreptul să se împace.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 03 decembrie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care lui Marinciu Alexandr în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate în prezenta cauză cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoreiei Chișinău sediul Ciocana din 20 ianuarie 2017, lui Marinciu Alexandr i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În rest, dispozițiile sentinței primei instanțe au fost menținute fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță întemeiat a pronunțat sentința de condamnare și corect a ajuns la concluzia că inculpatul Marinciu Alexandr este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a notat că apreciind probele administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, la care au avut acces în egală măsură ambele părți, într-un proces contradictoriu și cu respectarea egalității armelor, a conchis că vina inculpatului Marinciu Alexandr, este pe deplin probată, contrar alegațiilor invocate de partea apărării prin conținutul cererii de apel înaintate.

Instanța de apel a indicat că vina inculpatului este dovedită prin declarațiile părții vătămate Dînga Lidia, care a declarat că inculpatul avea acces la camera în care se aflau banii, că acesta s-a pus în genunchi în fața ei pentru ca să-l ierte și i-a

spus că-i va întoarce banii, declarații care sunt consecutive și coroborează cu declarațiile inculpatului Marinciu Alexandr, precum și cu celelalte materiale ale cauzei.

Instanța de apel a mai reținut că din declarațiile date de către inculpatul Marinciu Alexandr la faza urmăririi penale în calitate de bănuit, rezultă că Marinciu Alexandr și-a recunoscut vina inițial și a declarat că a sustras suma de 2000 euro de la Dînga Lidia din portofelul de culoare roșie, care se afla lângă calculator, se căiește de cele comise și-i pare rău (f.d. 76-77,80 vol. I).

Cu referire la argumentul că partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, instanța de apel a indicat că la materialele cauzei este prezentă cererea de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului de la inculpat, cauzat prin infracțiunii (f.d. 226, vol. II).

Instanța de apel a mai constatat că alegațiile apărării precum că Marinciu Alexandr a dat declarații la faza de urmărire penală în defavoarea sa, deoarece a fost presat și că colaboratorii poliției l-au influențat psihic pentru a-și lua vina asupra sa, constituie o poziție vădită de apărare pentru evitarea răspunderii penale. În acest sens, instanța de apel a indicat ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 02 noiembrie 2015, astfel invocările inculpatului fiind verificate de organele de resort, negăsindu-și confirmarea, (f.d. 62-66, vol. II).

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a stabilit că prima instanță greșit a aplicat prevederile art. 34 alin. (2) lit. b penal și art. 82 alin. (2) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a notat că potrivit materialelor cauzei, în privința inculpatului Marinciu Alexandr nu există recidivă periculoasă, or, prima instanță nu a luat în considerare că infracțiunea comisă de inculpat la data de 13 septembrie 2016 s-a produs ulterior infracțiunii comise la data de 10 septembrie 2015.

Instanța de apel a indicat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Marinciu Alexandr va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care este una mai puțin gravă, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și a considerat că corectarea și reeducarea vinovatului este posibilă cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului Marinciu Alexandr, care fără a indica nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul a invocat aceleași motive ca și în cererea de apel, descrise la pct. 2 a prezentei decizii, mai invocând faptul că prima instanță și instanța de apel nu au elucidat toate circumstanțele cauzei, din care

rezultă neconcordanțe dintre declarațiile părții vătămate și probele administrate în acest proces penal.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, argumentând în acest sens că recurentul nu a indicat nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar din conținutul recursului se evidențiază că recurentul își manifestă dezacordul cu sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, în ce privește aprecierea probelor, motive ce nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, indică că instanțele ierarhic inferioare, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, deși recurentul nu indică expres vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul recursului rezultă că acesta contestă vinovăția inculpatului Marinciu Alexandr în comiterea infracțiunii incriminate, aspecte ce urmează a fi apreciate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs ce rezultă din conținutul recursului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat, întemeindu-și soluția de menținere a sentinței de condamnare în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de constatare a prezenței elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în acțiunile inculpatului Marinciu Alexandr, fără a comite vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, analizând argumentele recurentului, se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special a declarațiilor părții vătămate Dînga Lidia, care în opinia lui sunt divergente și contravin probelor administrate în prezenta cauză penală.

În acest sens, Colegiul penal reține că asemenea critici nu pot fi acceptate în procedura recursului ordinar, din considerentul că aceste alegații nu constituie temeiuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului care consideră că probele cercetate nu confirmă învinuirea adusă inculpatului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu dă o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul face o proprie apreciere a probelor în baza cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția inculpatului Marinciu Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, și că de către procuror nu ar fi fost prezentate suficiente probe în demonstrarea vinovăției, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe cercetat de prima instanță (f.d. 248-250, vol.

II) descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 92-95, vol. III).

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a constatat că a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii de furt de către inculpatul Marinciu Alexandr, inclusiv prin recunoașterea vinei de către inculpat în cadrul urmăririi penale. (f.d. 76-78, 80 vol. I).

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apel, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului Marinciu Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 03 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Marinciu Alexandr XXXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor